Dissabte 23 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 6,43-49): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Perquè no hi ha arbre bo que doni fruit dolent, ni, per altra part, arbre dolent que doni fruit bo. Perquè cada arbre es coneix pel seu fruit, i de les bardisses no se'n cullen figues, ni dels esbarzers no es veremen raïms. L'home bo, del bon tresor del seu cor en treu cosa bona; i el dolent, del mal tresor en treu cosa dolenta, ja que de l'abundància del cor en parla la seva boca.

I per què em dieu: "Senyor, Senyor", i no feu allò que dic? Tot el qui ve a mi, i escolta les meves paraules i les porta a la pràctica, us mostraré a qui s'assembla: és semblant a un home que, edificant una casa, excavà i posà el fonament sobre la roca, i produïda una inundació, la riuada envestí contra aquella casa, però no la pogué somoure, ja que estava ben edificada. Però el qui les escolta i no les practica és semblant a un home que edificà la seva casa sobre la terra sense fonaments, i la riuada envestí conta ella, i de seguida caigué, i fou gran la ruïna d'aquella casa».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Perquè cada arbre es coneix pel seu fruit»

P. Raimondo M. SORGIA Mannai OP
(San Domenico di Fiesole, Florencia, Itàlia)

Avui, el Senyor ens sorprèn fent "publicitat" de si mateix. No és la meva intenció "escandalitzar" ningú amb aquesta afirmació. És la nostra publicitat terrenal el que empetiteix les coses grans i sobrenaturals. És el prometre, per exemple, que dins d'unes setmanes una persona grassa podrà perdre almenys cinc o sis quilos usant un determinat "producte-trampa" (o altres promeses miraculoses per l'estil) el que ens fa mirar la publicitat amb ulls de sospita. Però, quan un té un "producte" garantit al cent per cent, y —com el cas del Senyor— no ven res a canvi de diners, sinó que solament ens demana que el creguem tot prenent-lo com a guia i model d'un precís estil de vida, aleshores aquesta "publicitat" no ens ha de sorprendre i ens semblarà la més lícita del món. ¿No ha estat Jesús el més gran "publicista" en dir-nos de si mateix «Jo soc el camí, la veritat i la vida» (Jn 14,6)?

Avui afirma que «qui ve a escoltar les meves paraules i les compleix» és prudent, i «és semblant a un home que, edificant una casa, excavà i posà el fonament sobre la roca» (Lc 6,47-48), de manera que obté

una construcció sòlida i ferma, capaç d'afrontar els cops del mal temps. Si, pel contrari, qui edifica no té aquesta prudència, finirà per trobar-se davant d'un munt de pedres derruïdes, i, si ell mateix era a l'interior de la casa en el moment del xoc de la pluja, podrà perdre no solament la casa, sinó a més la seva pròpia vida.

No n'hi ha prou, però, amb apropar-se a Jesús, sinó que cal escoltar amb la màxima atenció els seus ensenyaments i, sobretot, posar-los en pràctica, perquè fins i tot el curiós s'apropa a Ell, i també l'heretge, l'estudiós d'història o de filologia... Però serà solament apropant-nos i, per damunt de tot, practicant la doctrina de Jesús com aixecarem l'edifici de la santedat cristiana, per a l'exemple dels fidels pelegrins i per a la glòria de l'Església celestial.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Els preceptes evangèlics, no són altra cosa que els ensenyaments divins, fonaments que edifiquen l'esperança, fonaments que corroboren la fe, aliments del cor, garantia per a l'obtenció de la salvació» (Sant Cebrià)

- «Sigueu prudents i savis, edifiqueu les vostres vides sobre el fonament ferm que és Crist. Llavors sereu benaurats i la vostra alegria contagiarà els altres» (Benet XVI)

- «(...) Els preceptes del Decàleg posen els fonaments de la vocació de l'home, afaiçonat a imatge de Déu; prohibeixen el que és contrari a l'amor de Déu i del proïsme i prescriuen el que li és essencial (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.962)